

DE WAAN

DE WAARHEID TER PLAATSE

Kunstenarscollectief de Spullenmannen onderzoekt de media.

De wereld is groot. De wereld is onduidelijk. Maar gelukkig zijn er kranten, televisie en internet. Die beschrijven de wereld. Alleen is het nooit het hele verhaal.

De Waan is eerlijk over haar beperkingen. Alle stappen die de redactie zet zijn te controleren. U kunt zelf achterhalen waar het mis ging.

U bevindt zich hier. De Waan brengt u de wereld.

NS-WOORDVOERDER: DEZE KRANT MOET STOPPEN!

Personeelsleden van de NS hebben een spreekverbod gekregen voor zover het de pers betreft. "Wij mogen niets tegen journalisten zeggen," zei een loketiste tegen onze journalist. "Daar zijn speciale mensen voor." Erik van Willemswaard is zo'n speciaal mens. Op ons verzoek hem even te halen, verdween de loketiste uit het zicht, om even later terug te komen met de volgende boodschap: de perswoordvoerder kon (of mocht?) ons momenteel niet te woord staan. Wel wist ze ons te vertellen dat wij met onmiddellijke ingang onze werkzaamheden moeten staken. "Dit is een NS-aangelegenheid," meende de loketiste en daarmee was de kous af. De Waan heeft daarom de koppen bijeen gestoken en besloten om vanaf heden alleen nog ondergronds en gestencild te verschijnen. De Waan, vrij onverveerd!

KOMT EEN COMMUNIST BIJ DE HEMELPOORT...

In de vorige editie berichtten we over het heengaan van Fré Meis.

Gestaalde kaders. Zij zijn er nog wel in Groningen. Maar het aantal is tanende. Uw reporter houdt in de centrale hal van het station een man van 43 staande met de vraag: waar is Fré Meis naartoe gegaan? Vrijwel direct haalt de man zijn partijboekje te voorschijn en zegt: "Wees wijs met Fré Meis en word wakker met Marcus Bakker. Dat had er op zijn graf moeten staan." Tijd voor een veldonderzoek. In totaal is de vraag aan 40 passanten voorgelegd. 11 van de ondervraagden wisten dat Fré Meis al een paar jaar geleden het tijdelijke heeft verlaten. Of het hemel of hel geworden is? Niemand kon hierover iets met zekerheid melden. 29 respondenten hadden geen flauw idee. Van één persoon was dat te billijken: zij vertelde dat zij geboren en getogen Friezin is. Maar de anderen? Allemaal echte Groningers.

Communistische hemelpoort.

De redactie heeft de gegevens ook uitgesplitst naar leeftijd. Mogen we van de jongere generatie verlangen dat ze weten wie Fré Meis is en waar ie zich nu bevindt? Ja, we mogen dat verlangen. Maar dat verlangen wordt gelijktijdig teleurgesteld. Onder de 40 zijn er 31 ondervraagden, waarvan er slechts 3 weten dat Fré overleden is. Twee weten hem te vinden in de eeuwige jachtvelden, de derde zoekt

hem in een grazige wei. Hoe zal dat er over 10 jaar uitzien voor Antonie Kamerling?

SOMMIGE MINISTERS BEKEND

Reizigers die met de trein uit Den Haag binnenkwamen op spoor 2b brachten ons het laatste nieuws omtrent de formatie: naar verluid wordt Rutte premier en Verhagen vice-premier. Minister Kamp van defensie wordt minister Kamp van sociale zaken en de vriendin van Maxime, mevrouw Schulz-Verhagen krijgt de portefeuille verkeer en waterstaat. Informatuur Opstelten heeft zichzelf binnengekletst als minister van veiligheid en Donner krijgt te maken met justitie. Voorts gaan geruchten dat Wout Oldhoff een functie in Den Haag heeft aanvaard. Wie algemene zaken krijgt, daarover durven de reizigers geen uitspraken te doen.

WOUT OLDHOFF NEEMT AFSCHEID

In de vroege ochtend bereikte ons het bericht dat Wout Oldhoff de NS verlaat. Aangezien wij de NS bekend mogen veronderstellen, gaan wij voor dit artikel nader in op het fenomeen Wout Oldhoff. Uit verschillende getuigenverslagen hebben wij inmiddels een signalement kunnen opmaken: alle respondenten zijn het erover eens dat Oldhoff "lang" is. Daarbij schijnt hij "slank" tot "mager" te zijn en heeft hij "een brilletje op". Oldhoff is halverwege de veertig, gaat altijd gekleed in pak en stropdas en beschikt over een West-Europees uiterlijk. Hij is geboren en getogen in Overijssel, daaraan ontleent hij zijn bijnaam 'De Blauwvinger'. Over zijn haardracht bestaat geen overeenstemming. De vader van Oldhoff was een bekende oncoloog en als hoogleraar verbonden aan de Groningse universiteit. De loopbaan van de jonge Old-

hoff begon echter op de lagere school. Dhr. De Haan, gepensioneerd basisschoolleraar, haalt herinneringen op: "Het was een leuk joch, een humoristische knul ook." In Hoogezand op de Kinderplaneet behoorde Oldhoff tot de "populaire leerlingen", vertelt hij. Daarbij waren zijn resultaten ook nog eens "behoorlijk", al moet worden aangetekend dat hij volgens De Haan nu ook weer bepaald geen hoogvlieger was.

Al die tekortkomingen zijn inmiddels volledig goedge maakt: Oldhoff geldt volgens velen als "hoge baas van het Noorden". Na 22 jaar neemt hij afscheid van zijn baan als productie-manager, waarbij hij zevenhonderd werknemers in Zwolle, Groningen, Emmen en Leeuwarden vaarwel zegt. Betrokken vriend Arjan Bleker schrikt zichtbaar wanneer hij het nieuws hoort: "Het was een aardige man," vat Bleker zijn emoties samen. De werkzaamheden van Oldhoff beschrijft hij als volgt: "Hij gaf leiding aan een rayon. Net zoals het rayonhoofd bij de Elfstedentocht, maar dan met vier steden." Daarbij weet Bleker te vertellen dat zijn vriend voorzitter is van het CDA te Zwolle. Oldhoff was verklaard tegenstander van "kabinet Bruin I", stelt Bleker. Geruchten dat Oldhoff zijn baan bij de NS inruilt voor een post in Den Haag wijst hij echter niet zonder meer van de hand.

Zo goed als Bleker hem kent, zo goed kent niemand hem. Oldhoff blijkt geen toegankelijke man: "Ik heb hem nooit de hand geschud," vertelt conductrice Linda. De schuld daarvan legt ze niet bij zichzelf: "Ik zou niet weten waar ik hem moet vinden." Over de persoonlijkheid van Oldhoff stelt ze: "Privé schijnt hij een aardige man te zijn." Deze geslotenheid lijkt niet in de familie te zitten: een ouder echtpaar kent namelijk een 64-jarige Oldhoff, die volgens hen "wel eens een broer zou kunnen zijn". Deze oud-predikant in ruste en in Emmen wordt geroemd

als buitengewoon sociaal. "Je kan altijd bij hem aankloppen," vertellen ze. Onze eigen Oldhoff komt pas los tijdens de NS-Sportdag, kwam ons ter ore. Hoewel hij doorgaans vooral een zakelijke, correcte indruk maakt, werd hij plotsklaps enorm fanatiek toen hij rayon Noord-Oost moest aanmoedigen. Het – naar verluid – fotografische geheugen van Oldhoff kwam hem hierbij zeer van pas: "Hup Anke," riep hij dan, voornamelijk naar Anke. Of naar Frits, wanneer dat meer paste.

Dankzij deze inspanningen en talenten van Oldhoff eindigde het team hoog in het klassement. "Heel anders dan bij de vorige, hoe heette die ook alweer? Morsink! Dat was een klein mannetje met een baardje, zonder bril. In alles een tegenpool van Oldhoff."

Reacties op het vertrek van Oldhoff variëren sterk. Verbazing lijkt bij het NS-personeel te overheersen, de reizigers beweren daarentegen nooit van deze man te hebben gehoord. Een veelgehoord antwoord: "Ik ben niet zo geïnteresseerd in politiek."

GRONINGERS IN DE BAN VAN STILLE TOCHT

Een rondgang langs passanten en treinpassagiers in de stad Groningen leert, dat de stad sinds mensenheugenis geen stille tocht heeft gekend. Er staat ook geen stille tocht in de planning. Liever niet, is vaak de reactie. "Liever niet", want dan is er iets narigs gebeurd, zo is de opvatting. Maar als er een bekende Nederlander zou komen te overlijden, dan ligt een stille tocht wel voor de hand.

Heeft Groningen bekende Nederlanders binnen de grenzen? Bekende Nederlanders waarvoor je wel een stille tocht zou willen organiseren? Een snelle inventarisatie levert toch al heel wat namen op: Bert Visscher, acteur, burgemeester Rehwinkel, Mulder, die doet iets met voetbal, Driek van Wissen, dichter, Jean Pierre Rawie, dichter, Vledder uit Baantjer, en ook nog die blonde uit GTST. Als die mensen komen te overlijden, dan is een stille tocht gepast. En je weet maar nooit wanneer het gebeurt. Het kan zomaar, van het ene op andere moment.

Iedereen vindt wel dat het goed georganiseerd moet worden. Als het regent dienen er paraplu's uitgedeeld te worden. Het is zeker handig om stencils met de (goede) daden daarop uit te delen. Zodat je, als er dan toch een stille tocht plaatsvindt, tenminste weet waarom je meeloopt.

COLOFON:

de Waan wordt terplekke geschreven en gedrukt door een wisselende redactie. Aan deze editie werkten mee: Daniel Hentschel, Ron Jagers, Oscar Kocken, Patrick Nederkoorn, Peter Uithoven, Diana Wildschut, Harmen Zijp

www.dewaan.nl